

דברי הכפר

החיוך,

הוא האור הנובע מנבכי הנשמה

ומעומקי הלב.

חיוך אלף מילים ערכו.

חיוך לא ממומש,

דומה לאדם בעל הון של מיליון דולר

ללא פנקס צ'קים.

גיליון מס. 2206 * כ"ב סיוון תש"ע * 4 ביוני 2010

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

10/5/30

כפר הנשיא

ד.נ. גליל עליון 1, 12305, טל. 04-6914970, פקס. 04-6914017

דוא"ל: mancal@kfar-hanassi.org.il

משרד מנכ"ל הקיבוץ

לכבוד

אדם בן-חנוך

אדם שלום,

מצורף מכתב המודיע על החלטת הועדה הציבורית לבחירת "יקיר הגליל"

להעניק לך את אות "יקיר הגליל" לשנת 2010.

זכות נעימה היא לי לברך אותך בשמי ובשם קיבוץ כפר הנשיא על קבלת האות.

מיותר לציין שאנו יודעים את עבודתך רבת השנים בנושא החינוך, וטוב עשתה המועצה שהעניקה לך הכרה ציבורית עבור עבודה זו.

בברכה

ברוך

בשבילך

מנכ"ל המועצה

הגליל העליון

י' סיון, תש"ע
23 מאי 2010
תאריך יצירת המסמך: 20 מאי, 2010

לכבוד

אדם בן חנוך
כפר הנשיא

הנדון: אות יקיר הגליל לשנת 2010

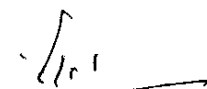
הננו שמחים לבשר לך כי הועדה הציבורית לבחירת "יקיר הגליל" החליטה להעניק לך את אות "יקיר הגליל" לשנת 2010 על פועלך רב השנים למען הגליל ותושביו.

טקס הענקת אות "יקיר הגליל" יערך בסתיו.

על מועד הטקס תשלח לך הודעה אישית בהקדם.

בברכה,

יונית קורן – מנכ"ל המועצה

יענקלה גלי – יו"ר הועדה

עותק: אהרון ולנסי – ראש המועצה
חברי הועדה
חגי אגמון – מנ. מח' תרבות

 מומלץ לחשוב על הסביבה לפני שתדפיסו את המסמך

F:\Yonit\K120 מאי הגליל - יונית יקיר הגליל.docx

מועצה אזורית הגליל העליון ד.ב. גליל עליון, מיקוד 12100
טל. 04-6816346 ☎ פקס. 04-6816334 ☎ mancal@galil-elion.org.il ☎ www.galil-elion.org.il

ימי הולדת

6.6	תמר המאירי אילה שור מקס הירס נרית קרטיס סיון כהן טל סמברג (נכד) אורי-עופר שפרונג עמק יצחקי רון כרמי (מש' גינת-ריינס)	8.6	קלייר אפשטיין (נכדה) סיון בידק (נכדה מש' אב)
		10.6	גלעד מסר
		11.6	תמנה שוער ציון דוארי
		12.6	לוי גנסלב עדו סלע אור דוארי (נכד)

ימי נישואין

מזל - טוב

7.6	זיוה ויוסי מלינה
8.6	גבי ורענן טנא
9.6	אורנה ודוד ממרן מרים ודוד אלמן
12.6	טוטסי וג'קי עמר מאיה וליאור טיקוצינסקי

נזכור			
מיק אלמן	14.6.88	בסיון תשמ"ח	כט

פירורים של משבר

תמיד יש לי התלבטות בקשר לכותרת. איך מצמידים לפירורים שם תואר, שם עצם, שיתאימו לאקטואליה הכרונולוגית. והנה נדמה שנמצא פתרון: **פירורים של משבר** – תמיד אקוטאלי, תמיד נכון... ובינינו נסו להזכר מתי אנו לא על סף/לפני/בתוך/או אחרי משבר כזה או אחר???

האם "משבר" פתיחת הבריכה השנה עומד בפני פתרון? אולי/הלוואי. השבוע לפחות הוסר מהבריכה "בגד החורף" השחור שלה, שמכסה אותה מחוץ לעונת הרחצה, והחלו עבודות הניקיון וההכנה לקראת פתיחה. עדיין מחכים לאישורים המתאימים מהגורמים המוסמכים, והשיפוץ הגדול והיקר! יהיה חייב להיעשות!

ומה תגידו על "המשבר" במערכת החינוך הבלתי פורמלי, שממשיכה "להקיא" מתוכה את בני המשק הבוגרים, שדווקא מעוניינים לתרום ולהשקיע. הפעם אנו שומעים שגם **שקד פרנק** בדרך להרים ידיים ולפרוש, ומנצלים את השורות הללו כדי לקרוא ולבקש ממנה להישאר, מצד אחד, ומן העבר השני קוראים לדיון פתוח עם הנהלת האגף והעומדת בראשה, על מדוע איך ולמה. לפני שלושה שבועות בפעם הקודמת שליקטנו פירורים, כתבנו בצער על פרישתו של **עמית חייט** מהמערכת, אך עולם כמנהגו נוהג, ונקווה שעד הפעם הבאה שנפגש מעל שורות אלה נזכה לפחות לתגובה או התייחסות פומבית.

"משבר" נוסף שכבר עומד בשער- תרתי משמע – הוא כמובן המונדיאל שעומד להתרגש עלינו בשעה טובה, ואנחנו 10 ימים בדיוק משריקת הפתיחה. בעוד רוב הגברים (בעולם) יתרכזו בלפצח גרעינים ולקלל את האמא של השופט... רוב הנשים (בעולם) יתישו את כרטיס האשראי, כך ש"יזיע" לפחות כמו השחקנים במגרש ונגברים מול מסך הטלוויזיה...

"משברון" קטן עיכב למשך מס' שעות את טיסתם של **הלן ואייבן לוין** לחופשה במלטה, שהיא כידוע ה"כדור" ליד "המגף" האיטלקי. הפעם לא היה זה ענן האפר הוולקני, אלא "אחיו" הקטן, ותרשו לי, המגעיל לא פחות, שכיסה את שמי הארץ, בשכבה צהובה/אפורה שהקשתה על הראות והנשימה. סוף טוב והכול טוב.

החבר'ה ב"מפגש" מלקקים אצבעות ומאוד נהנים מנוכחותה ומעשי ידיה של **שושנה קורפרו**, מדווחת לנו **שמחה** ומוסיפה שלא כדאי להחמיץ, יש מספיק לכולם.

בני כיתת בר המצווה, סיימו למעשה את משימות המסורתיות ועתה רק ממתינות להם ולנו ההצגה המסורתית והעלייה לתורה, שיהיו בחודש יולי. אחרי חוויות "יום חלוץ בודד" שעברו, עליהם קראנו בשבוע שעבר, נסעו החבר'ה למטווח בקיבוץ איילת השחר, וקיבלו שיעור מבוא בעזרה ראשונה **מדליה בוסקילה**. כול כוחותינו שבו בשלום לבסיסם...

ילדי בית הספר היסודי "מבוא גליל" ציינו במסיבה רבת משתתפים את סיום הנושא המרכז השנה, שעמד תחת הכותרת "קיימות" ועסק במכלול של נושאים הקשורים למיחזור, ושימוש נבון במשאבים הנמצאים בידינו. גם להורים נתנה הזדמנות קטנה להכין "תיק אקולוגי" מחולצה ישנה, ומחרוזת פקקים, הלוא היא "הפקלול" לאיסוף בקבוקי פלסטיק סורים שנ"נטשו" לגורלם בשטח.

אומנם זה לא "משבר" ואפילו להיפך, אבל **רמי** (תושב הקרוואנים) שבר את הכוס כשהתחתן עב"ל **כרמית** (תושבת הקרוואנים אף היא) מזל טוב והרבה עושר ועושר לזוג הצעיר. לפי ההרמוניה ששוררת בשכונת הקרוואנים, לא בטוח שזה נכון לאחל להם שבקרוב יעזבו את הקרוואנים לטובת דיור יותר מסודר, אבל שיהיה להם הרבה מזל טוב והצלחה בדרכם החדשה והמשותפת.

מי שכן עוברים בשעה טובה לביתם החדש בשכונה הקהילתית הם **יניתה וזאבי ניצן**. שיהיה בשעה טובה ומוצלחת. כן ירבו.

וברכות חמות **לגל גינת** ולכול המשפחה, ההורים **אילן ורחל** והסבא רבא **מאיר** לכבוד לידת הבת. מזל טוב והרבה אושר ובריאות.

ומהצד השני של החיים. תנחומים **לשלמה וייסבקר** והמשפחה לאחר פטירת האם. שלא תדעו עוד צער.

בראות אנו שולחים גם לכול החולים, המאושפזים והמחלימים. רק טוב.

ברכות **לקימי קפלן** שעברה את הטסט בהצלחה, וקיבלה רישיון נהיגה. זכרי שהטסט האמיתי מתחיל רק עכשיו, בכול פעם שעולים על הכביש. סעי בזהירות, ולא לשכוח. המטרה היא להגיע ליעדך בשלום.

הדס כהן אמרה שלום לאמא **מרים** ואבא **ברוך**, ארזה את המזוודות והצאצאים הקטנים, ושבה לאוסטרליה עד לפעם הבאה. נסיעה טובה ולהתראות.

ידעתם שסדנת ריקודי הבטן עדיין מתקיימת ואפילו אפשר להצטרף? תחשבו על זה...

ואי אפשר לסיים הפעם בלי להעלות על נס את רוכב הטריאתלון שלנו, הלוא הוא **דוד דיבון**, שהגיע למקום הרביעי במרוץ בו השתתף בקבוצת הגיל שלו (גילאי 54-50), למרות שדוד הוא מקשישי קבוצת הגיל (53). אבל לא אחד כמו **דוד** יניח לדווש האופניים, ומיד פנה להשתתף בתחרות "**חצי איש הברזל**" (2 ק"מ שחייה +90 ק"מ אופניים +21 ק"מ ריצה) אותם סיים לאחר 5 שעות ו-23 דקות. ובמקום ה-80 מתוך כ-250 משתתפים. ובעוד אתם מתנשמים ומתנשפים מהמאמץ הכרוך בקריאת הנתונים הללו... **דוד** כבר עסוק באימונים לקראת התחרות **איש הברזל** המלאה, בה המרחקים כפולים... ואם זה לא ראוי לברכות ואיחולי הצלחה – מה כן?

אמנם קבוצת הכדורסל של **גליל / גלבע** כבר לא ממש הקבוצה "שלנו", אבל הזכייה הנוספת והמדהימה שלה באליפות המדינה בכדורסל זה הישג מרשים, ועל כך הברכות.

הגיע הזמן לסיים להפעם, גם על המשבר הנוכחי נתגבר, הרי מזמן למדנו ש"**מה שלא מחסל אותי - מחשל אותי**", יחד עם זאת אין שום סיבה להגרר למשבר ולהפסיק לנסות לעשות (לפחות) מעשה טוב אחד ביום, וכול המשברים יהיו מאחורינו. שבת שלום וכול טוב. שיעבור לכם הכול ממול.

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ וכמובן גם דניאל

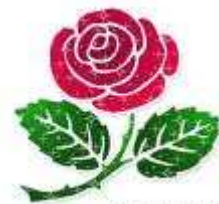

בית כפר-הנשיא
משתתף בצערם של
שלמה וויסבקר
וכל בני המשפחה
עם פטירת האם, הסבתא

פרידה

ז"ל

שלא תדעו עוד צער

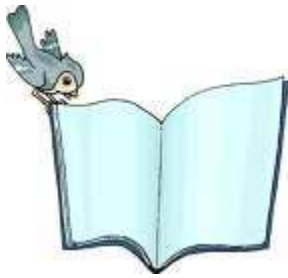
© www.dorot.com

מזל טוב

לרמי ינאי ולכרמית שאולי
(תושבים בקראוונים)
לנישואיהם (ביום חמישי ה-25/05)
הרבה אושר ושמחה

הזמנה

"צומת ספרים" מזמינה את החברים לאירוע ההשקה ברשת של ספר השירים של **מלכה גנני מכפר הנשיא**:
"יפות החמניות בשדות" - שירי אהבה ישראלים.
האירוע יתקיים במסגרת "שבוע הספר העברי"
ביום ה' 10/6/10 בשעה 20:30 בחנות של צומת ספרים
בקניון חאן ראש פינה.

ממרפאת השיניים

הגיעו מברשות שיניים
כל מי שהזמין וכל מי שמעוניין -
ניתן להזמין בטלפון - 4983 או לשים פתק בת.ד: 167.
עירית

קבלת שבת

תזכורת לכל מי שמעוניין
קבלת שבת תתקיים במועדון החברים
ביום שישי 4/5/10 בשעה 18:00.
פרשת השבוע - שלח לך - תעביר לנו תמר וולפין.
החלה הטעימה של ארי
ותיפתח משחקיה קטנה לילדים
להתראות, צילה, יוחאי, הרולד, רפי

"שושנה" – האמנם???

ב"דברי" האחרון נמסר לנו ב"שושנים ושושנים" שהיה מי שבחר לתת "שושנה"
"לבית העלמין שלנו ולמתנדבים בעת הצלילות".

אני מצטרפת ונותנת זר שלם של שושנים לכל המתנדבים (והם רבים!) שבאמת נותנים
 מזמנם ומרצם לשוות ללוויה בקיבוץ אופי רציני ומכובד .
 אין לי מושג על סמך מה בחר מי שבחר לתת ציון לשבח גם לבית העלמין עצמו. המקום נראה
 כמו תשבץ מקרי של חלקות, חסר תכנון, חסר כל אחידות ויד מכוונת, ובחלקת הזיתים
 החדשה – המתמלאת במהירות - צריך להזהר שלא ליפול בין המהמורות הרבות, האבנים,
 מוטות הברזל הזקופים, העדר מדרכות ויותר מכל – ברז המים הקרוב ביותר נמצא במרחק
 של עשרות רבות של מטרים.

בבואי לבית הקברות אני פוגשת תכופות חבר ותיק שנאלץ לסחוב את הצינור הארוך
 והמפותל, כדי להשקות הפרחים ששתל, ואני בושה ונכלמת. כל כך קשה לסדר סידורי
 השקיה סבירים??

כל כך קשה לסלול שבילים שיאפשרו גישה מכובדת לקברים? מקובל עלי שיוחלט איזו
 צמחייה ראוי שתשתל על מנת לחסוך במים, אולם כיום אין כל הנחיות ולכן חברים פועלים
 כראות עיניהם.

אני מודעת לכך שאין כיום ועדת הנצחה, ו"הנושא בטיפול". אבל נראה לי שמדובר כאן
 בהתייחסות ארוכת שנים של הקיבוץ, וכמו שאמר אותו חבר ותיק: "בית הקברות שייך
 לאנשים החיים, לא לאנשים המתים", אז למה אנו מזלזלים כל כך בעצמנו ומתירים לבית
 העולם שלנו להיראות כמו שהוא נראה?

אין ספק שסלילת מדרכות, הכנסת מערך השקיה מסודר ועוד כהנה השקעות – הכל עולה
 כסף. כנראה לא רק החיים עולים כסף, גם המתים עולים כסף. לפחות בעיני בני המשפחות
 הפוקדים את יקיריהם שם. הנסיבות הביאו אותי לאחרונה להיות שותפה לאותם חברים ובנים
 שבתדירות זו או אחרת יורדים לבית הקברות שלנו כדי לטפל בקבר יקיריהם, ושיחת היום
 שם היא אזלת היד של כל אחד כפרט מול ה"מוסדות". מי זה ה"מוסדות"? זה אנחנו,
 החברים הגרים כאן.

דרך העולם היא שכל אחד ואחת מאיתנו יידרשו ביום מן הימים להגיע לבית העולם ללוות
 את יקיריהם. תאמינו לי, איש מכם לא ירצה שהוא או מי מבני משפחתו יצטרך לדלג על
 הגבשושיות, לסחוב את צינור המים הארוך, ולהיות מתוסכל/עצוב/כועס על שכך הם פני
 הדברים.

אני מעריכה שחברים נוספים שותפים להרגשתי זו, ופונה לכל מי שהדברים נוגעים לליבו,
 לפעול לשינוי המצב המביש הזה.

דליה וגנר

הקרב על הדמוקרטיה....

דודו, אתה טוען שלא התייחסתי לדברך. ואתה כתבת: "מה שחשוב בכל מדינה דמוקרטית זה שכל התהליכים של מעצר, חקירה ומשפט יהיו פומביים"

מה יש כאן להבין? אני פשוט לא מסכים לטעון הזה! ולזה בדיוק התייחסתי. מה שבעיני חשוב, למשל זה ש-"דמוקרטיה חייבת לשמור על עצמה מפני הורסיה גם אם הם באים מבפנים"

אינני חושב שכל דבר צריך להיות פומבי, ועל אחת כמה וכמה במדינה הנמצאת במצב מלחמה מתמיד. זכות הציבור לדעת אינו יכול להיות על חשבון חיים של מישו. דמוקרטיה אינה צריכה להיות רישיון להפקרות! גם ככה ברור לנו שבמושג "דמוקרטיה" טמון "סוס טרויאני" מסוכן, והוא החופש של כל אזרח להתנגד לכל דבר כולל לדמוקרטיה עצמה!!

לגבי הניתוח המדעי שלך, מקווה שתסלח לי אבל אני לא מתכוון להכנס לנושא. זה ארוך מדי, מיגע ומתיש.

לעומת זאת אני בהחלט מסכים אתך שצריך לשמור שהשלטון לא ינצל את הדמוקרטיה לצרכיו. לשמור, כן. לפרק את השלטון, לא!!

דוד אלמן

על פוליטיקה, דמוקרטיה ופוסט ציונות

הצלחת דודו, ממש הצלחת לשכנע אותי. עכשיו אני משוכנעת שאתה אינטלקטואל מזהיר, בעל ידע רחב בנושאים רבים ומגוונים ומשכיל הרבה יותר ממני. עלי להודות שניסיתי לקרוא את הכתבה האחרונה שלך, בה נתת הרצאה מקיפה ומעמיקה ביותר על פוליטיקה ועל פסיכולוגיה חברתית, עם דוגמאות מעניינות לניסיונות שנעשו ברחבי העולם. ממש ניסיתי אך נכשלתי, כמו בודאי רבים מקוראי העלון הפנימי שלנו. כנראה אינני משכילה ונאורה די הצורך. לא בדיוק הבנתי, למשל, את הדוגמא על ה"ממשלה שנבחרה באופן דמוקרטי והגשימה את הדמוקרטיה שלה בהקמת מחנות להשמדת יהודים". האם זאת השוואה למדינת ישראל? אולי אתה צודק, בעצם. אולי גם הממשלה הדמוקרטית שלנו, בישראל, הקימה מחנות להשמדת ערבים. אולי גם כאן מתרחשים דברים נוראים כאלה ואנכי לא ידעתי! כי הרי ציינת בפירוש ש"במדינת ישראל של היום נעצרים אנשים באישון לילה ולא ניתן לדבר דיווח!"

בכל זאת, לקרוא אני עוד יודעת. וכמעט הבנתי את המשפט בכתבה הקודמת שלך, האומר: "כך הייתי מבקש שהחברה הישראלית תתייחס גם לענת קם ואורי בלאו, כאל אזרחים שמילאו את חובתם לאמת ולדמוקרטיה". האם כוונתך שכל דמוקרט הגון טוב ראוי לו לגנוב מצה"ל מסמכים שמסווגים כסודיים, במטרה לפרסם אותם למשפט העם? האם אלה המלצות שאתה מעביר בקורסים במכינה הקדם-צבאית? האם אתה מכין את הצעירים העומדים לפני גיוס להיות דמוקרטים נאמנים ולהחליט ולקבוע איזה מסמך מסווג של צה"ל "חייב" להתפרסם, לתפארת הדמוקרטיה?

ולמערכת: האם נראה לכם שעלון פנימי ותמים כמו "דברי הכפר" הוא במה מתאימה לפרסום כתבות שריח חזק של פוליטיקה נודף מהן?

צפורה ס.

לחברים

"כאן ביתי, על מול גולן
עטור מטע וכרם
כי אני חייה כאן
עם עץ צאלון
על דשא הגנון..."

בתמיכה של המועצה האזורית, בעידוד והכוונה של מרקי וחברים נוספים.

בהסכמתם של ג'קי עמר ורותי עמית (צוות תכנון) ובעזרתו של יאסו,
הצלחתי סוף, סוף, לסיים פרויקט פסלים.

הפסלים מוצגים על הדשא הגדול, מול הבריכה.

מקווה שחברים ימצאו הנאה ואולי חיוך יעלה על שפתיים כאשר תעברו במקום.

שריטה

****רק בקשה אחת מהילדים: להימנע מלשחק כדורגל בסביבת הפסלים.**

ברצלונה על רגל אחת

(לכל מי ששאל, דאג, התעניין – בתודה)

ה"דיל של הרגע האחרון" היה מפתה: טיסה ומלון בברצלונה, חמישה ימים, במחיר מצחיק. נשאר מקום אחד. הזמנתי.

דקה לאחר מכן הסתבר לי כי שדה התעופה בברצלונה נסגר בשל ענן האפר הוולקני. "תעקבי בבוקר", אמר הסוכן, "יכול להיות שייפתח עד שעת הטיסה ב-16.30".

באוטובוס לת"א עקבתי אחר החדשות. ב-11 הודיעו שהשדה נפתח. שמחתי ואפילו מחאתי כפיים: איזה כיף, הלילה אלון בברצלונה.

אילו עמדה לידי אותו רגע מגדת עתידות והייתה אומרת לי: הלילה תלוני בירושלים, לא בברצלונה - הייתי צוחקת.

עלינו למטוס בזמן. הדלתות האטומות נסגרו בחבטה שמשמעותה – אין דרך חזרה. חגרנו והמתנו להמראה. לקברניט היה קול נעים, כשהודיע כי עלינו להישאר במצב זה כשלוש שעות, עד לקבלת אישור ההמראה. "יש תנועה רבה באוויר בגלל הענן", הוא הסביר. "הוא מתלוצץ", צחקו הנוסעים בהנאה, מרוצים מן הטייס שלהם, בעל חוש ההומור. הוא לא התלוצץ. נותרנו כלואים בדרך לחופש – לא לקום, לא לגשת לשירותים, ובוודאי לא לצאת החוצה.

לשמחתנו, לאחר כשעה התקבל האישור. המטוס המריא, אך לברצלונה הוא לא הגיע. במקום זה, שעה אחרי ההמראה - בדיחה חדשה: "נוסעים נכבדים", הודיע הטייס בקול רגוע, "עקב תקלה במטוס עלינו לחזור לנחיתה בנתב"ג". "הפעם הוא ודאי מתלוצץ", הגיבו האנשים בחשדנות מה. הוא לא התלוצץ, במקום זאת הוסיף: "אנו נתקדם עוד מעט כדי להיפטר מהדלק, ואז נחזור". האם חשש מהתרסקות ושריפה בנחיתה? אף אחד לא צחק כשכבו האורות במטוס והוא ריחף בחשיכה מוחלטת. גיגית פלדה מקולקלת, עם שאריות דלק בבטנה, תלויה בין מים ושמים, נתונה לחסדי כוחות גדולים ממנה. כמה התגעגענו לענן הוולקני.

מעל נתב"ג אחזה בי בכוח שכנתי למושב, או שאני אחזתי בה. מלמטה אורות מהבהבים, כחולים ואדומים: כבאיות, אמבולנסים ומשטרה. אורות הנחיתה מוחזרים אל פנינו המפוחדים, מתעתעים. אנו נוחתים במסלול המרוחק בשלום. אף אחד לא קיבל את פנינו בשדה. אפילו לא כוס מים.

לאחר דין ודברים סוער סודר לנו מלון בירושלים. הפעם צחקה מגדת העתידות הדמיונית. השליש החכם בקבוצה ויתר על החופשה וחזר הביתה. אני, שפחדת מטיסות ומכל דבר שאינו השטח הטבעי שלי - האדמה - הבנתי שאם לא אעלה מחר למטוס אחר, לא אטוס לעולם. נרדמנו לשעתיים, ובארבע ושלושים בבוקר יצאנו לשדה, לטיסה של שמונה.

בשמונה לא היה מטוס אחר. התברר שנטוס באותו מטוס, רק שהוא עוד לא כשיר לטיסה... הטכנאי... אולי בעוד שעה... "אני על המטוס הזה לא עולה", וכמוני שאר הנוסעים.

עד שסידרו מטוס חלופי נעלם השליש השני של הנוסעים. ב-12.30 עלינו למטוס חדש עם תלוש "פיצוי" של \$50 לדייט-פרי במטוס. כמה דולר שווה דקה של חישוב קצף אחורנית? בכל אופן, המטוס היה כמעט ריק וכל אחד השתרע לו על 3 מושבים.

בהסעה משדה התעופה בברצלונה, מחלקים את הקבוצה בין המלונות. בשלב מסוים נשארתי לבד עם הנהג. אחרי נסיעה של שעות וחצי עצרנו לפני מלון צנוע. הנהג הוריד את חפציי המועטים ונפרדנו בצער, במיוחד מצדי. אני הנוסעת היחידה בחדר, במלון, בעיר, ברדיוס של 50 ק"מ משאר חברי הקבוצה.

עד הבוקר אני בקיאה בקווי האוטובוס והרכבת, באפשרויות, במחירים ובמטרות שהצבתי לי. תוך שלוש שעות אני בברצלונה, מצפה בהתרגשות לראות את אוצרותיה. מחמת חוסר הזמן רכשתי כרטיס דו יומי לאוטובוס התיור הדו קומתי וסרתי לשוק המדהים להצטייד בפירות. קפיצה לרחבת הקתדרלה ו...בום!

מדרגה שהתחפשה למישור גרמה לי להשתטח מלוא קומתי על הבטון הקשה. על הפנים, תרתי משמע.

כל הרחוב עצר את נשימתו. תוך שנייה הוקפתי באנשים טובים: אחד הביא את משקפיי ממרחקים, שנייה מחתה את אפי מהאבק ובדקה אם איבדתי שיניים. ביקשתי רק שיניחו לי להסדיר את נשימתי, ואז יעזרו לי לקום. "את בטוחה שלא תצטרכי עזרה?" "לא", ענית. "אני בסדר". תמימות קדושה, גאווה בלתי קדושה.

הגוף, שהיה שרוי בהלם, עדיין לא קלט. הוקמתי במאמץ רב, והתחלתי לקרטע לעבר תחנת הרכבת, נתמכת בקירות ובאנשים טובים. זעקתי בשקט מכאבים.

המון ספרדים ותיירים עזרו לי בכל שלב, וגם לא התביישתי לבקש, אפילו מקבצן בעל מראה מוזר שקיבל את כל המטבעות שהיו לי תמורת ידו בתוך ידי, למשך 10 שניות. התייר הגרמני שישב לצדי ברכבת התרשם עמוקות מהתפתלויות הכאב שלי, עד שבכל רגע נתון בדק את כיסיו לוודא שלא כייסתי אותו.

בחדר המלון כתפי ורגלי בוערים מכאב. אני מנסה כל הלילה להתקשר לקבלה ולהזמין רופא. אין תשובה.

בבוקר, עם רגל פיל בגווני סגול מעניינים, כתף נקועה ויד משותקת, קפצתי על רגל אחת לקבלה. התברר שהטלפון בחדרי מקולקל. הבטיחו לתקן. בית החולים הקרוב היה חביב וסיפק לי הצצה תרבותית וחברתית מאלפת על ספרד ומנהגיה. האבחנה של הרופא: "נקע ברגל ונקע בכתף". האבחנה שלי: "יצאתי מכלל פעולה". יומיים שכבתי בחדר. את הטלפון לא תיקננו. מהלובי הגיעו צילי פסדובלה מרטיטים. הנעתי את הרגל והכתף הבריאות לקצב המחול. בחוץ ירד גשם שוטף. נחמת עניים.

בכל זאת, כמה טיפים לטיול בברצלונה

1. שדרת הרמבלס היוצאת מכיכר קטלוניה, היא המרכזית בברצלונה. במספר 91

ישנו פתח בלתי נראה לשוק בוקרייה המדהים בעולם – ריח, צבע, טעם ויופי.

אל תפספסו.

2. הסיור באוטובוס התיירים מתחלק ל-3 קווים: אדום, כחול וירוק, בכל רחבי העיר וסביבותיה. אפשר לעשות את כולם. מחיר ליום 22 יורו, ליומיים – תוספת 7 יורו. כדאי.
3. בקוסטה בראבה יש עיירות יפהפיות. טוסה היא היפה מכולן. קחו סיבוב במיני רכבת. חוויה.
4. התקשרו מהמלון רק אם אין בררה אחרת. שיחה של כמה דקות לביטוח עלתה לי 29 יורו, כ-150 ₪.
5. בתי המרקחת סגורים בין 13.15 ל-16.15.
6. הספרדים הם עם טוב לב.
7. כשאתם ברחבת הקתדרלה, השגיחו מהמדרגה. היא ממזרה בלתי נראית, אבל מאד מורגשת.
8. כדאי שתוסיפו לביטוח עוד כמה שקלים, לביטוח מורחב. אין לדעת.

יעל מירב

דברי החמור

מעשה במאה ועשרים חמורים

מידי ערב של יום שני, כאשר מתרגשת עלי שעת מסירת הכתבות למערכת לפני סגירת הגיליון השבועי, מגיעה ההתלבטות ומה יהיה השבוע? והנה, הבוקר, יום שני (31/5) יום מיוחד עבורי, יום ההולדת של **אביב**. בא לעזרתי – ולא בפעם הראשונה - **דליק ווליניץ** איתו אני פותח את יומי מידי בוקר, בתוכניתו המענגת בגלי צה"ל "**יוצאים לאור**". מכיוון שאני קם אומנם בשעה 05.30 אבל מתעורר רק סמוך לשעה 07.00... אני לא מתחייב שהסיפור המובא להלן הוא בדיוק כמו שהוא סיפר, אלא מה שאני הצלחתי לקלוט במצב הצבירה שלי כמו שתואר לעיל... אגב **דליק** מתחיל כול תוכנית בסיפור, שמותיר בכך לפחות שמץ של חיוך ומצב רוח טוב. אז הבוקר הוא מביא סיפור, שאולי כתב, ואולי סיפר, הסופר **מאיר שלו**. אני מקווה לא לקלקל יותר מידי, ואם כן, אז סליחה מראש.

ובכן מדובר בימים של תחילת המאה שעברה, כאשר הברון **רוטשילד** החל לתמוך בחלוצים המתיישבים בארץ ישראל. בין יתר מאמציו ועזרתו, הביא להקמתו של כרם הענבים ליין באדמות זיכרון הלא היא זיכרון יעקב. מקץ שנים מספר לעת הבציר הראשון, העניק הברון הנדיב למתיישבים שי מיוחד: 120 "חמורי בציר" מיוחדים, שהובאו באוניות היישר מהיקבים המפורסמים של צרפת. המיוחד בחמורים אלו היה, שהיו יודעים לעמוד ליד הבוצר, כדי שיעמיס את זמורות הענבים שבצר בסלים הגדולים התלויים על גבם. משמלאו הסלים, וללא פקודה או הנחייה, היו החמורים יוצאים מהשורה והולכים לנקודת הריכוז כדי לפרוק את המשא וחוזרים אל הבוצר הממתין להם להמשך המלאכה.

מכול רחבי הישוב בארץ ישראל היו מגיעים סקרנים, לראות את אותם "חמורי בציר" מיומנים ומסורים. גם ערביי הארץ שהיו מבינים די גדולים "בהלכות חמור", עמדו נפעמים לנוכח הנגלה לפניהם, וכולם שיבחו והללו את החמורים ולא פחות את הברון ששלח אותם כמתנה. אך יום אחד, שוד ושבר, החמורים נעלמו, כאילו בלעה אותם האדמה! איפה לא חיפשו, בכול ישובי הסביבה. במערות הכרמל, בחוף הים, עד לסולטן התורכי הגיעו, החמורים נעלמו ואינם. המתיישבים נאלצו לסחוב על גבם הכואב את סלי הענבים אל מחוץ לכרם. מרוב בושה, חששו אפילו לספר לברון ופקידיו על העלומתם של החמורים. לימים קמה המדינה, החקלאות התקדמה. מיכון מודרני החליף לא מעט עמל כפיים. לחגיגות היובל למדינה, הוזמנו רבים וטובים כדי לחוות ולראות, כיצד החלום הציוני קרם עור וגידים. בין המוזמנים הרבים היו כמובן גם צאציו של הברון הידוע, לכבודם ארגנו ותיקי המתיישבים סיור מאלף ברחבי המושבה, בכרם וביקב. כמובן לקחו אותם גם לירושלים, לכותל המערבי, להר הצופים, לנקבת השילוח, ועוד כהנה וכהנה אתרים ברחבי הבירה. לסיום הביאו אותם לבניין כנסת ישראל, לנאום חגיגי של ראש הממשלה, שעמד לברך את כול מי שנתן יד להקמת המדינה. מליאת הכנסת הייתה מלאה, אף ח"כ לא רצה להחסיר את המאורע החגיגי.

והנה רק נכנסו למשכן, ועוד בטרם עלה בידיהם להתיישב ביציע המוזמנים המכובדים, פילחה את החלל צעקתו של אברשה, מאחרוני החלוצים של אותה תקופה: **הנה הם! הנה הם!** לקהל הנדהם שהרים יותר מגבה לנוכח המהומה שעורר אברשה, הוא מיהר להסביר, הנה הם מאה ועשרים החמורים שנעלמו לנו, עכשיו אני יודע היכן הם נמצאים...

משפטו של טור

חמור אחד שיצא לגימלאות החליט להתמחות בפילוסופיה ופיזיקה...
שאלו אותו חבריו: ובכן מה למדת ידידינו המחכים?
השיב החמור תוך כדי זקיפת אוזניו הארוכות: למדנו **שמהירות האור גדולה ממהירות הקול!**
כלומר? הקשו החברים:
כלומר ידידי, אנשים מסוימים נראים מבריקים עד ששומעים את השטויות שהם מדברים....

אבי רוזנקרנץ

יישר כוח!

**חיוך שלוח מכולנו
לאדם בן חנוך.**

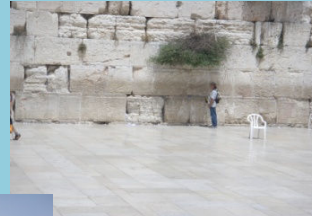
להתראות בסתיו עם קבלת תואר "יקיר הגליל".

הפינה הויזואלית

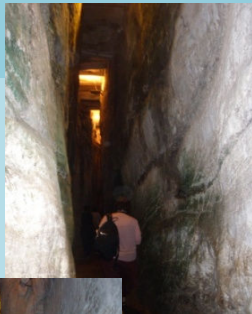
היום, אחרי ה"משט ההומניטארי", נשאלות שאלות רבות. מאחר ולא רציתי להביע דעה פוליטית במקום שבו קשה להגיב, אני מביא תמונות מסיוור אתמול בירושלים, ותשפטו אתם

מוניות פלסטיניות שבהן תוכל לקנות כרטיס לשכם, רמאללה, עמאן ואפילו דמשק. כל זאת במרכז ירושלים!

קיר האבן שממיו לבבות

סיור במנהרות הכותל :-
שעור בהיסטוריה ו...
שפץ רוחני

שבת שלום

האם זהו דוגמית של הדו-קיום המצפה לנו?

דוד אלמן

Parents Page 04.06.10

Village News: Well, we're working on another crisis situation...but whether in the government, with the UN, or the internal workings of the kibbutz - it's all a matter of perception.

This week the pool cover was lifted, water drained and it looks like the team are doing what is necessary to open the pool as soon as possible. Still no actual date but they are busy working to bring everything as close as possible to the demands of the Health Ministry. The **BIG** renovation will wait for January 2011...

There is a crisis in the after school programming here on the kibbutz as more and more KH graduates/counselors simply raise their hands in frustration for lack of moral support and go out to find jobs in the area. This time we hear that Shaked Frank is on her way out (which will leave the kids with NO counselors AT ALL). We call for the powers that be to have an open meeting and tell us why this is happening. Amit Chait is already out of the picture and we hope by the time the next issue is published we will have an official answer.

The Mondial is a mini crisis with only another 10 days to go before the opening salvos. Most of the world's men will be cracking sunflower seeds as they curse out the mother of the referee but the world's women will be using their credit cards to make the men sweat as though they themselves were actually playing soccer and not sitting opposite a screen.

Helene & Ivan Levine had a mini crisis on their flight to Malta (by the 'boot' of Italy). They didn't run into the Icelandic ash cloud but DID run into the heart of last week's Libyan sand storm (which wasn't much better) that made visibility and breathing rather difficult.

Shoshanna Kropero is making her presence felt in the Mifgash. People are licking their fingers over the goodies she makes and we're told not to miss them either...

The Bar Mitzvah class finished their year's tasks with their night out in the field, with target practice in Ayelet HaShachar and a lesson in first aid by Dalia Bouskila. They still have their Bar Mitzvah ceremony and annual play to perform.

The grade school had their closing ceremony for this year's communal project which included survival and ecology. They had any number of smaller projects dealing with sustainable resources and reusing old materials in new ways.

Yanita & Zeevi Nitzan have finally moved into their new house in the newly developed neighborhood. Good luck and hope it meets your expectations.

To all those who are ill or still in the hospital, we wish you all a speedy recovery.

Congratulations to Kim Kaplan who passed her driving test and now has a license to drive.
DRIVE CAREFULLY!!

Hadas (Cohen) Weissbard packed up her suitcase and little kids and flew back to Australia (until the next time).

Did you know that Belly Dancing is still going on and it's possible to join? Think about it....

David Devons took part in the Triathlon for his age group (50-54) and managed to come in 4th place nationally. He is actually one of the oldest people in his grouping but despite that went on for the Demi Strong Man contest also (2 km swimming + 90 km biking + 21 km running) which he finished in 5 hours & 23 minutes (80th out of 250 participants). While you are tired just reading about it, David is now in training for the Strong Man title, where the distances are double.... GOOD LUCK!!!

That's it for this week and remember: what doesn't finish me off, makes me stronger!!

Have a great Shabbos.

The Rosenkrantz family

Anniversaries:

07.06	Ziva & Yossi Molina
08.06	Gabi & Raanan Tenna
09.06	Orna (Nemenov) & David Mimran
	Miriam & David Ellman
12.06	Tootsie & Jackie Amar
	Maya & Leor Tikochinski

Birthdays:

06.06	Tamar Hameiri Ayla Shor Max Heres Nirit (Ellman) Curtis Sivan Cohen Tal Samberg (grandson) Or-Ofer Sprung Emek Yitzhaki Ron Carmi (Ginat-Raines g/grandson)	08.06	Clair Epstein (grand daughter) Sivan Bidek (grand daughter)
		10.06	Gilad Maser
		11.06	Timna Shoer Tzion Doari
		12.06	Levi Geneslav Ido Sela Or Doari (Amit/Doari grandson)

Notices

Adam Ben-Chanoch has received the **Legion of Merit**, as someone who has worked for the betterment of the Upper Galilee all his life.

Mazal Tov to residents

Carmit (Shauli) & Rami Yanai

On the occasion of their *wedding* (25/05)

Malka Ganani will be reading from her poems

The Sunflower Fields (Israeli love poems)

Thursday 10/06/10 at 20:30 at Tsomet Sefarim

Kaballat Shabbat in the Club Room 04/06/10 at 18:00

Weekly Portion: Shelach Lacha (Tamar Wolfin)

Come along - Tzila, Yohchai, Harold and Rafi

Commemorations:

14.06.88	Mick Ellman	בסיון תשמ"ח	כ"ט
----------	-------------	-------------	-----